

ἜΤΟΣ Γ'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚῆ

ἌΡΙΘ. 111

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 125

Τιμή ἰτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἑφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 29 Μαρτίου 1881.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Μεταξὺ τῶν κουτοφράγκων ὑπάρχουσιν, ὡς φαίνεται, καὶ τινες ἔξυπνοι. Εἰς τῶν τελευταίων τούτων ἔλεγε προχθές: «Ὅσα δὴποτε καὶ ἂν ἀκούω ἀδύνητον μοὶ εἶναι νὰ πιστεύσω ὅτι ἔχουσι τῶ ὄντι οἱ Ἕλληνες ὄρεξιν διὰ πόλεμον, ἀφοῦ κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν ἐκρήμνισκν ὑπουργεῖον ἀπὸ Ῥου-μελιώτας καὶ τὸ ἀντικατέστησαν μὲ Μωραΐτας.»

Κρίνοντες ἐκ τῆς πέτρας τῶν ἀπὸ τριετίας συμβιβιόντων πιστεύομεν, ὅτι ἐξίσου ἀδικοῦσι τὸν κ. Κουμουνοῦρον οἱ ὀνομάζοντες αὐτὸν εἰρηνικὸν ἢ πολεμικὸν· τὸ καταλληλότερον ἴσως πρὸς χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ ἐπίθετον ἦθελεν εἶναι πολεμολόγος.

Μεταξὺ τῶν δυνατῶν ἀπαντήσεων εἰς τὴν προχθές ἐπιδοθεῖσαν ἐπιταγὴν τῶν κ. κ. Πρέσβων νομίζομεν, ὅτι πρακτικωτάτη ἦθελεν εἶναι ἡ ἐξῆς: ὅτι ἀφοῦ ἐκ τῆς ὀρίμου σκέψεως ἐξ μεγάλων δυνάμεων ἐζημιώθη ἡ πτωχὴ Ἑλλάς περὶ τὰ δικαστικὰ ἑκατομμύρια βρεθέντα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν χερσαίαν παρασκευήν, δικαίον εἶναι οἱ πλούσιοι

συντάκται τῆς ἀνκληθείσης βερολινείου ἀποφάσεως ν' ἀποζημιώσωσιν ἡμᾶς καταβάλλοντες ἑκαστος ἀνὰ τριᾶκοντα τρία ἑκατομμύρια ἢ ἀναλόγως τῆς συνενοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ζητήματος, ἧτις ἐπέφερε τὸν ἐξοπλισμὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὀλιγώτερον γνωστὴ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ μικροτέρῃ ἀμηχανίᾳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προκειμένου ν' ἀποδεχθῆ τὸ ἡμῖς μόνον τῶν ἐπιδικασθέντων εἰς ἡμᾶς πρὸ ἐξκρηνίσεως ἔγκειται εἰς τοῦτο, ὅτι κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ κ. Τρικούπη προεξοφλήσεως ἀντὶ ψήφων πάσης τᾶς ἡπειροθεσσαλικᾶς νομαρχίας καὶ ἄλλας σπουδαίας θέσεις, θέλει εὐρεθῆ ὁ ἴδιος εἰς δύσκολον ἀπέναντι τῶν ἐπὶ δικίᾳ ἀμοιβῇ φίλων του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατόχων τοιούτων ὑποσχέσεων εἶναι τοσοῦτος, ὥστε ἀδύνητον εἶναι νὰ ἐξαρκέσωσι πρὸς ἐκνοποίησιν αὐτῶν μόναι αἱ νομί τῆς Θεσσαλίας, ὅσον καὶ ἂν ὑποθεθῶσι πηχεῖαι.

Περίεργους ἀνέγνωμεν πάλιν ἐν τῇ «Γερμανικῇ Ἐφημερίδι» περὶ Ἑλλάδος πληροφορίας παρὰ τινος ἀνταποκριτοῦ, τῆς μάλιστα ταύτης τοῦ δεκάτου ἑννάτου αἰῶνος. Ἐὰν ὁ Μωϋσῆς εἶχεν ἀνὰ χεῖρας ἑνὴ ἢ δύο ἀνταποκριτὰς εὐρωπαϊ-

κων έφημερίδων, όλκι αι άλλκι πληγκι άς έπέβαλλε τψ Φκρωά θά ήσκν περιτταί πρδς έπιτυχιάν του σκοπού του. Ίδού, έφ' όσον έννοήσκαμεν, ή περίληψις τών πληροφοριών του γερμανου άνταποκριτου.

Τόμος δλόκληρος άπκιτεταί, όπως περιλάβει τά όνόματα τών έν Έλλάδι κομματάρων και τών φκντζομένων, ότι είναι τοιοούτοι. Πράγματι όμως δέν υπάρχουνι παρά δύο κομματάρκι, ο φκνκρίωτης Γρικούπησ και ο Κουμουνοδούρος. Ο βουλόμενος να κρίνη όρθώς τά τής Έλλάδος, δέν να έχη ύπ' όψιν, ότι έν Έλλάδι άνθαι λαμπρά άριστοκρατία, καθ' ήσ άνταγωνίζεταί τό δημοκρατικόν κόμμα. Οί παλαιοί ευκπκρίδκι, Φκνκρίωταί και Έπτανήσιοι τιτλοφορούνταί πρίγκητες και κόμητες. Είς τούτους προσθετοί οί άπό τής έπανκαστάσεως ευγενεί, έν οις διακρέπουσιν οί Βούβουλαί. Του άριστοκρατικου κόμματος άρχηγός είναι ο Τριζούπησ, έλκων τό γένος έκ παλαιοδ οίκου φκνκριωτικου, πολλά έτη διακρίψκι έν Άγγλίξ, άξιοπρεπήσ ώσ Άγγλος και ευστροφος ώσ Έλλην, όγκώδης, ευφυής και ώρκατος, πρώτυπον θελκτικώτατον πολιτευομένου άγγλοφκνκριωτου. Του δημοκρατικου κόμματος άρχηγός είναι ο Κουμουνοδούρος, άνήρ συμπαθήσ αλλά πρόστυχος. Τά τής Έλληνικής Αύλης κυβερνώνταί ύπό τετραμελοδς έπιτροπήσ.

Όσ Έλληνες, έχοντες πάντως περισσότερον λαοί από ένκ ευρωπαϊόν άνταποκριτήν, δέν μετεφερομεν και τά περι Κυριών έν τή άνταποκρίσει ανοήτως άκκφερόμενα.

Ρύσκι ήμας άπό του πονηρου και από φράγκου άνταποκριτου.

Που έφκνκτάθη ο φίλος Αϊών, ότι ή πόλις τών Αθηνών έγένετο καθ' όλοκληρίαν έρημος κατá τήν έπιθεώρησιν τής 23 Μκρτίου; Οί κατá τόν Αϊώνια ύπέρ τουδ τεσσαρκκοντακισχιλίουσ θεκταί, ήσκν μόλις τό δέκατον του άριθμου τούτου κατá τήν εκτίμησιν του Ασμοδαίου. Απορον δέ, ότι ήσκν τόσον όλίγοι, ότε άνκλογισθώμεν τό φιλοθέκμον, ύπερ διακρίνει τουδ κατοίκουσ τής μεσημβρινής Ευρώπησ. Ο κλασικός Αττικός κονιορτός άφήρει άλλως πολύ από τήν ευκκρίστησιν του θεάκματος. Είς τόν κονιορτόν δέ και τήν ζέστην πρέπει ν' άποδοθή ύσως και ή άσυνήθησ σιγή του πλήθουσ, τό όποϊον δά ώσ πρδς τάσ φωνητικάσ χορδάσ του δύνκταί να συγκριθή πρδς τά κκλήτερα πλήθη τής Ευρώπησ.

Πολύ όμως κωμικότερος έπί του προκειμένου καθίσταταί ο Σκακίνος τής Όρασ, όστις έπενόησε πάλιν να άπειλήσκι Άνατολήν και Δύσιν διά τής έπιθεωρήσεως τής 23 Μκρτίου. Τί άκούρατος Σκακίνος!

Όσ να μη ήρκουν αι κενκι φκκσεολογίκι και μωρολογίκι τών ίθκγενοδν πατριωτών, προστεθήσκν εις τούτασ έσκχάτωσ και τά χάλκι τών φιλαλλήνων, τά όποικα μίκα τών συνκδέλφων ένέμισε κρήσιμον να σκκχυολογήσκι. Μέγκ αληθάσ όφελος έχουσιν οί Έλληνες άνκγνώσκαί να λαμβάνουσι γνώσιν μωριών ύπογεγκκμμένων ύπό τών περιύστων όνομάτων του Acosta, του Supparó, του Damps, του Amberny, του Schaller. Απένκνταί τοιούτων σκκρηγκμάτων, όποικν έχομεν του λοιπου ένάγκην τής ύποσκηρίσεως τών ήγεμόνων και τών ύπουργών τής Ευρώπησ, όστινες προδήλωσ μάς έγκκτέλιπον.

Και άν μάς έγκκτέλιπον, τί μάς μέλλει; Τόσον τό χειρότερον δι' αυτάσ, άφου έτρελλάθησκν. Είς τών συνκδέλφων μάλιστα, τολμά να έρωτήσκι, τδν κατá τής λογικής πόλεμου διατί άπεφάσισαν να κηρύξουσιν αυταί (αι Δυνάμεις), τώσφ άποτόμωσ; Κατá τινεσ ή έξωτερική πολιτική είναι ζήτημα λογικής, ήτοι διακλεκτικόν γύμνασκι, και εάν οί ευρωπαϊοί άντι να χάνωσι τόν κικρόν των εις τά σκκλεϊκ των, έδιδάσκοντο παρ' ήμίν τά γράμματα και τάσ έπιστήμησ, άνκνκτιβήρήςωσ θά έσταυροφόρουσ ίνα πκκκκατοποιήσωσι τά προγκάμματα τών ήμετέρων Συλλόγων.

Έθεάθη κατá τήν έπιθεώρησιν τής 23 και άετόδ πετδν πρδς άνατολάσ. Έθεωρήθη κκλδς οϊωνόδ παρá τών κίσιωδδών. Αλλά τικ φυσιογκράφοσ βεβκαί, ότι ήτο τό πικηόν σκκκοδόρον τι ύρεσκν και όχι άετόδ, ου ή ευγενής γενεά δέν οίκει έν Αττική. Αλλ' άντι τοιούτων άμφιβόλων οϊωνόδ, προτιμώτερον ήτον οί άγκν πατριώταί να ένθυμοούντο ή ώρκατον εκεϊνο λόγιον του Έπκκμεινώδου: Είς οϊωνόδ άρστος, άμύνεσθαί περι πάτρησ.

Τά περι έρυθρου Σκκκουρου παρá του φίλου Φορολογαγκου τών Πκκτρών ώσ έδικ δημοσιευθέντα, έλήφθησκν κκν λέξι παρá τής έν τή Έστία τψ 1877 δημοσιευθείσεσ διτρισής «Περι περιθάλψεωσ τών θυμάτων του πολέμου. Ούτω δέ ο συντάκτικησ τής ειρημένησ διακτριβής έγένετο άμωσ φορολογούμενος του Φορολογουμένου.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΑΡΕΣ

[Συνιστώνται εις τόν κ. Γούδαν διά τουδ μέλλοντασ παραλλήλουσ βίους του.]

«Μετὰ τεσσάρων ἐτῶν πλάνης ἐφθάρσαμεν τέλος εἰς τὰ ἔργα», λέγει τις τῶν συναδέλφων ἀρχομένη ἀρθρου ἐπιγραφομένου «Ἑλλάς καὶ Τουρκία». Πλάνη καὶ αὕτη! Ἀπέχομεν πολὺ ἀκόμη ἀπὸ τοῦ σημείου ἐκείνου, καθ' ὃ ἡ ὑγιήσασα τοῦλάχιστον τοῦ ἔθνους μερὶς θὰ ἐξυπνήσει καὶ θὰ ἴδῃ τὴν παράδοξον πλάνην, εἰς ἣν μεθ' ἡμῶν παρεσύραμεν κατὰ μέγαν μέρος καὶ τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις. Ὁλόκληρον ἄλλως τὸ ἀρθρον εἶναι σειρά γνωστῶν φράσεων, χίτινες πρὸ κειροῦ οὔτε τὰ παιδίον τῶν δημοτικῶν σχολείων πλέον παρ' ἡμῶν πλανῶσι. Ὁφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἐξαιρέσει ὀλίγιστων φύλλων, τὸ ψευδαισχρῆμιον ὕφους τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου κατ' αὐτὰς εἶναι κατ' οὐσίαν λίαν ἀποθρυντικὸν φαινόμενον. Οὐχὶ διὰ φράσεων κενῶν, ἀλλὰ διὰ μελετῶν σπουδαίων ἔδει ἀπὸ ἐνὸς ἔτους ἤδη νὰ ἐπιδείξωσιν οἱ συνάδελφοι τὴν ἐντιμὸν ἐκ τῆς παρουσίας κρίσεως διέξοδον. Κομπογιαννήτισμός καὶ φρασεολογία, ἰδοὺ τὸ διπλοῦν σύνθημα τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἐνεργείας.

Κάλλιον ἄλλως θὰ ἐξυπνῆτων τινὲς τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν διὰ τῆς σώφρονος ἐκείνης σιγῆς, ἐφ' ἣ ὁμολογουμένως διεκρίθη ὁ κλῶς τῆς πρωτεύουστος κατὰ τὴν τελετὴν τῆς 25 Μαρτίου, ὅτε οὔτε κάματος τοῦ δρόμου, οὔτε κοινορτῆς, οὔτε ζήτη ὑπερβολικῆ, εἶχον κάπως ἐξασθενήσει τὰς φωνητικὰς δυνάμεις του. Ἄς πεισθῶσιν τέλος οἱ ἀκάματοι ἡμῶν συγγραφεῖς καὶ ῥήτορες, ὅτι πολὺ ἀπέχει σήμερον ὁ τόπος τῶν ἐπιδεικτικῶν διαθέσεων.

Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ πίνκκος τῶν ὑπαξιωματικῶν μένουσιν εἰσέτι ἀπροβίβαστοι οἱ πρὸ τοῦ 1867 λοχίσι. Δι' αὐτῶν προβιβαζομένων καὶ αὐτῶν, φθάνομεν ἐπὶ τέλος εἰς τὴν μακαριὰν ἐποχὴν τῶν καρυφυλλίων καὶ τῆς τσακμακώπετρας, ἧτοι πρῶτον ποιεῖται τὸ μέγαν ὄνειρον τοῦ κ. Μεσσηνέζη καὶ τῆς κυρίας Μαρίας Μπέτσου.

Ἐν τῷ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ.

Ἀρχινοσοκόμος.—Κύριε καθηγητὰ διευθυντὰ, εὐσεβῶς ἀναφέρω, τρεῖς ἐξεληθόντες, πέντε εἰσεληθόντες, δύναιμι σαράντα πέντε.

Καραμήτσας.—Ἀδυναμία ἤθελες νὰ 'πῆς.

Δεκανεὺς τοῦ 20 τάγματος καὶ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς ἐρωτηθεὶς δικτὶ δὲν προσήλθεν ὡς ἐπίκουρος ἀπεκρίθη.

— Ἐγὼ κατετάχθην εἰς τὸν στρατὸν διὰ νὰ σκοτώσω Τούρκους καὶ ὄχι Ἑλλήνας.

Σκέψεις στρατιώτου τοῦ 10.

Ἄν γλυτώσουμε ἀπὸ τοὺς Τούρκους, δὲν θὰ γλυτώσουμε ἀπὸ τοὺς ἐπικούρους.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

Κώστας.—Μωρὲ Γιάννη, τ' εἶν αὐτὰ πάλι τοῦ μᾶς τρίζου τὰ δόντια αἱ Δυνάμεις;

Γιάννης.—Ἄμ τέτοιαις Δυνάμεις, καθὼς ταῖς ἐκπύτησεν ἡ Τουρκία, τρίζου τὰ δόντια τοὺς ἀπ' τὸ λεμόνι ποῦθελαν ἔστὸ μεζέ τους.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ τοῦ Ἀσμοδαίου, ὅσων ἡ συνδρομὴ ἔληξε τὴν 31 Ἀπριλίου, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Πρὸς τοῦτοις παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἡμερηίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστωτῆς Τραπεζῆς, ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν.

Τὸ φύλλον πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς ἀπὸ λεπτ. 15.

Ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἡ ἀθηναῖκή κοινωνία τῷ παρέχει ἀφρονότεραν τροφήν.

Ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ μετ' εἰκόνας.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ, ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

— Ἡ παντελής ἑλληνική εβδομαδιαίου περιοδικῶν φύλλου, πολιτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν, ἔπεισε τὴν σύνταξιν τῆς εἰρημίνης ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ εἰς ἔκδοσιν αὐτῆς. Ὅτι δὲ δὴν ἀπέτυχε μέγιστον μαρτυροῦσιν οἱ ἐξ πρώτων ἀριθμοὶ αὐτῆς.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ἐν ὁδῷ Ἀριστείδου, οἰκίᾳ Βακαλοπούλου, παρὰ τοῖς Ἁγίοις Θεωδώροις καὶ παρὰ τοῖς κκ. Μαρῖνῳ, ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ καὶ κ. Κατακαλῆ, ἐν ὁδῷ Αἰόλου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΗΡΤΕΑΣ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 10, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 12 καὶ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Παρρηΐ.